

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 85/15
Λουξεμβούργο, 16 Ιουλίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-218/14
Kuldip Singh κ.λπ. κατά Minister for Justice and Equality

Υπήκοος τρίτης χώρας, σύζυγος πολίτη της Ένωσης ο οποίος διαμένει σε άλλο κράτος μέλος εκτός του δικού του, δεν μπορεί να έχει πλέον δικαίωμα διαμονής στο κράτος αυτό όταν ο πολίτης της Ένωσης εγκαταλείψει το εν λόγω κράτος πριν από την έναρξη της διαδικασίας εκδόσεως διαζυγίου

Σύμφωνα με οδηγία της Ένωσης ¹, όταν υπήκοος της Ένωσης εγκαταλείψει το έδαφος κράτους μέλους εκτός του δικού του (κράτος μέλος υποδοχής), τα μέλη της οικογένειάς του που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών (δηλαδή δεν είναι οι ίδιοι πολίτες της Ένωσης) χάνουν το δικαίωμα διαμονής τους στο κράτος αυτό. Εξάλλου, η οδηγία προβλέπει ότι, σε περίπτωση διαζυγίου, τα μέλη της οικογένειάς που είναι υπήκοοι τρίτης χώρας διατηρούν το δικαίωμά τους διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής, όταν ο γάμος διήρκεσε τουλάχιστον τρία έτη πριν από την έναρξη της διαδικασίας εκδόσεως διαζυγίου, εκ των οποίων το ένα τουλάχιστον έτος στο κράτος μέλος υποδοχής, υπό την επιφύλαξη ορισμένων προϋποθέσεων.

Τρεις υπήκοοι τρίτων χωρών (ένας Ινδός, ένας υπήκοος Καμερούν και ένας Αιγύπτιος) συνήψαν γάμο με πολίτες της Ένωσης (μία Λεττονή, μία Γερμανίδα και μία Λιθουανή) και διέμειναν μαζί τους στην Ιρλανδία πλέον των τεσσάρων ετών. Σε κάθε περίπτωση, οι τρεις σύζυγοι εγκατέλειψαν τους συζύγους τους και την Ιρλανδία και ζήτησαν την έκδοση διαζυγίου στις χώρες τους, αντιστοίχως (εκτός από τη Γερμανίδα υπήκοο η οποία ζήτησε την έκδοση διαζυγίου στο Ηνωμένο Βασίλειο). Οι ιρλανδικές αρχές θεώρησαν ότι, εφόσον οι πολίτες της Ένωσης είχαν ήδη εγκαταλείψει την Ιρλανδία κατά τον χρόνο της αιτήσεως διαζυγίου, οι τρεις αλλοδαποί σύζυγοι δεν είχαν πλέον δικαίωμα διαμονής στην Ιρλανδία. Συγκεκριμένα, οι ιρλανδικές αρχές υποστηρίζουν ότι το δικαίωμα διαμονής των τριών συζύγων δεν ισχύει πλέον από τον χρόνο κατά τον οποίο οι σύζυγοί τους, αντιστοίχως, έπαυσαν να ασκούν το δικαίωμά τους διαμονής στην Ιρλανδία, και τούτο δε, μολονότι ο γάμος διήρκεσε τουλάχιστον τρία έτη (εκ των οποίων το ένα στην Ιρλανδία). Οι τρεις σύζυγοι αμφισβήτησαν τις αποφάσεις περί αρνήσεως της διατηρήσεως του δικαιώματός τους διαμονής στην Ιρλανδία.

Επιληφθέν των υποθέσεων αυτών, το High Court of Ireland (Ανώτατο Δικαστήριο της Ιρλανδίας) ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινισθεί αν το δικαίωμα διαμονής των τριών αλλοδαπών συζύγων στην Ιρλανδία μπορεί να διατηρηθεί εφόσον το διαζύγιο έλαβε χώρα **μετά** την αναχώρηση των συζύγων τους από τη χώρα αυτή.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών, μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, για να έχουν δικαίωμα διαμονής, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας, στο κράτος μέλος στο οποίο ο πολίτης της Ένωσης ασκεί το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας (κράτος μέλος υποδοχής), πρέπει να συνοδεύουν ή να μεταβαίνουν στο κράτος αυτό με σκοπό την οικογενειακή επανένωση. Επομένως, όταν πολίτης της Ένωσης εγκαταλείπει το κράτος μέλος υποδοχής και εγκαθίσταται σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, ο

¹ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77, και διορθωτικά ΕΕ 2004, L 229, σ. 35, και ΕΕ 2005, L 197, σ. 34).

αλλοδαπός σύζυγος δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις για να έχει δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής, βάσει της διατάξεως αυτής.

Όταν κινηθεί διαδικασία διαζυγίου και ο γάμος έχει διαρκέσει τουλάχιστον τρία έτη πριν από την έναρξη της διαδικασίας εκδόσεως διαζυγίου, εκ των οποίων το ένα τουλάχιστον έτος στο κράτος μέλος υποδοχής, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο αλλοδαπός σύζυγος μπορεί, υπό την επιφύλαξη ορισμένων προϋποθέσεων, να διατηρήσει το δικαίωμά τους διαμονής στο κράτος αυτό, βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 2, της οδηγίας, τόσο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαζυγίου όσο και μετά την έκδοση της αποφάσεως διαζυγίου, καθόσον, κατά την ημερομηνία ενάρξεως της εν λόγω διαδικασίας, διέμενε στο κράτος αυτό ως σύζυγος πολίτη της Ένωσης που τον συνοδεύει ή έχει μεταβεί στο εν λόγω κράτος μέλος με σκοπό την οικογενειακή επανένωση. Επομένως, ο πολίτης της Ένωσης πρέπει να διαμένει στο κράτος μέλος υποδοχής, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας μέχρι την ημέρα της ενάρξεως της διαδικασίας εκδόσεως διαζυγίου. Συνεπώς, **αν, πριν από την έναρξη της διαδικασίας αυτής, ο πολίτης της Ένωσης εγκαταλείψει το κράτος μέλος υποδοχής στο οποίο διαμένει ο αλλοδαπός σύζυγός του, το δικαίωμα διαμονής του συζύγου αυτού δεν μπορεί να διατηρηθεί στο εν λόγω κράτος, βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 2, της οδηγίας.**

Εν προκειμένω, οι τρεις σύζυγοι, πολίτες της Ένωσης, εγκατέλειψαν την Ιρλανδία πριν να κινηθεί η διαδικασία διαζυγίου. Συνεπώς, οι αλλοδαποί σύζυγοι απώλεσαν το δικαίωμά τους διαμονής κατά τον χρόνο αναχωρήσεως των συζύγων τους, αντιστοίχως, καθόσον το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να «αναβιώσει» μεταγενέστερα κατά τον χρόνο υποβολής των αιτήσεων διαζυγίου των συζύγων μετά την αναχώρησή τους από την Ιρλανδία.

Πάντως, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, στην περίπτωση αυτή, το εθνικό δίκαιο μπορεί να παρέχει ευρύτερη προστασία στους υπηκόους τρίτων χωρών ούτως ώστε να τους επιτρέπει παρ' όλ' αυτά να συνεχίσουν να διαμένουν στο οικείο κράτος μέλος (όπερ εξάλλου συνέβη για τους τρεις συζύγους εν προκειμένω, εφόσον οι ιρλανδικές αρχές τους χορήγησαν προσωρινή άδεια διαμονής και εργασίας στην Ιρλανδία).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106